

## παύω

**παύω**, ρ. [<αρχ. παύω], παύω. **1.** σταματώ, διακόπτω κάτι που κάνω: «αφού δε με πιστεύετε, παύω να μιλώ || επειδή λες ανοησίες, παύω ν' ακούω». **2.** απολύω κάποιον από τη θέση του, από την εργασία του: «επειδή μου δημιουργούσε συνέχεια προβλήματα, τον έπαψα κι ησύχασα». **3.** αφαιρώ ή μου αφαιρούν το λόγο: «εσύ να πάψεις, γιατί λες όλο βλακείες». **4α.** προστακτ. **πάψε!** επιφών. έκπληξης, ειρωνείας, αμφισβήτησης ή δυσπιστίας ανάλογα με το ύφος και τον τόνο της φωνής που λέγεται: «ο τάδε έγινε διευθυντής. -Πάψε, πώς τα κατάφερε! || ο τάδε αγόρασε αυτοκίνητο. -Πάψε, αυτός δεν είχε να φάει! || αποφάσισα να σου δώσω τα δανεικά, που μου ζήτησες; -Πάψε! || ο τάδε μας κάλεσε στο καινούριο του το σπίτι. -Πάψε, πότε κιόλας πρόλαβε και το τέλειωσε!». **β.** σταμάτα αυτό που κάνεις: «πάψε να πηγαينوέρχεσαι πάνω κάτω, γιατί μ' εκνεύρισες!». (Λαϊκό τραγούδι: τη μανούλα της φωνάζει και της λέει μυστικά **πάψε** τους γιατρούς να φέρνεις, πάψε πια τα γιατρικά). **γ.** σταμάτησε αυτό που κάνεις: «πάψε να χαχανίζεις σαν χάχας! || πάψε, επιτέλους, να μιλάς!». (Λαϊκό τραγούδι: είναι κρίμα να χτυπιέσαι και να κλαις, **πάψε** να τη συλλογιέσαι και μην κλαις).

- δεν παύει να..., συνεχίζει να..., δε σημαίνει ότι δεν...: «μπορεί να διαφωνούμε στα πολιτικά, αλλά δεν παύει να είμαστε φίλοι || μπορεί να χρεοκόπησε στη δουλειά του, αλλά δεν παύει να τον εκτιμώ».

- παύσατε πυρ, πυρ.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας